

Ο πλούτος της ελληνικής γλώσσας

Ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἔδωσα Ἑλληνική” αναφέρει ο αγαπημένος μας Οδυσσεύς Ελύτης στὸ σύγγραμμά του “Ἄξιον Ἔστί”.

Ἡ ελληνική γλῶσσα θεωρεῖται ἀπὸ τις πλουσιότερες στὸ λεξιλόγιό της γλώσσες. Μπορεῖς νὰ βρεῖς τὴν κατάλληλη λέξη γιὰ νὰ εκφράσεις τὸ καθεστὶ, σὲ ἀντίθεση με ἄλλες γλώσσες, πὺ προσπαθεῖς περιφραστικῶς νὰ ἐξηγήσεις κάτι.

Ἡ ελληνική γλῶσσα καὶ ἡ ελληνικὴ φράση, εἶναι ἀπὸ τις παλαιότερες τοῦ κόσμου καὶ τῆς Ευρώπης, ὅπως μαρτυροῦν τὰ γραπτὰ τοῦς μνημεῖα καὶ ἡ γλῶσσα καὶ ἡ γραφὴ τῆς ἐκφρασης τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος, στῖς πρώτες μεγάλες στιγμὲς τῆς δημιουργίας τοῦ.

Εἰδικότερα ἡ ελληνική γλῶσσα εἶναι κεφαλαιώδους σημασίας γιὰ τὴν παγκόσμια γλῶσσα καὶ πολιτισμὸ, γιὰτὶ ἀπὸ τῆς μιὰ χρησίμευσε νὰ εκφράσει τὴν πιο καλλιεργημένη καὶ φιλοσοφημένη σκέψη τοῦ ἀρχαίου κόσμου καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη γιὰτὶ πάνω τῆς στηρίζεται ὄχι μόνο ἡ νέα ελληνική γλῶσσα, ἀλλὰ καὶ μιὰ σειρά ἄλλων, ὅπως ἡ λατινική καὶ οἱ καλούμενες λατινογενεῖς γλώσσες

Τὰ ελληνικά εἶναι ἡ ἐπίσημη γλῶσσα τῆς Ελλάδας, τῆς Κύπρου καὶ μιὰ ἀπὸ τις εἰκοσι τρεῖς ἐπίσημες γλώσσες τῆς Ευρωπαϊκῆς Ἐνωσης.

Σήμερα λοιπὸν, ἔχει ξεχαστεῖ ἡ ἀξία τῆς υπέροχης αὐτῆς γλώσσας, εφόσον στὴν ζωὴ μας ἔχουν εἰσβάλει τὰ λεγόμενα “greeklish”

“ Δὲν θέλετε τὴν ἐξέλιξη τῆς χώρας μας” ἀναφέρουν τὰ νέα ἐλληνόπουλα στῖς διαμαρτυρίες τοῦς.

Ἀγνοώντας πὺς ἔχουν διαγράψει τὴν ελληνικὴ γραφὴ ἀπὸ τὴν ζωὴ τοῦς καὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν γραφὴ καὶ τὴν ελληνικὴ γλῶσσα

Πλέον ἡ ἀπάντηση τοῦς στὸ “θα τὰ πούμε στῖς ἐξῆς” εἶναι τὸ ξενόφερτο “ok”. Πλέον οἱ ἐκθέσεις τῶν μαθητῶν, εἶναι γεμάτες κόκκινες διορθώσεις στὴν ὀρθογραφία τῶν λέξεων καὶ δὲν εἶμαι λίγες αὐτὲς πὺ γράφονται με λατινικὸς χαρακτήρες, ἀντὶ γιὰ ἐλληνικούς

Τὸ χειρότερο ἀπ’ ὅλα εἶναι ὅτι πια ξεχνοῦν τὴν γραφὴ τῶν λέξεων. Ἀφοῦ τὸ “ξ” ἔχει ἀντικατασταθεῖ ἀπὸ τὸ “κσ” καὶ τὸ “ψ” ἀπὸ τὸ “πσ” καὶ τὸ χειρότερο ἀπ’ ὅλα εἶναι πὺς αὐτὸ γίνεται αὐτόματα καὶ δὲν καταλαβαίνουν τὸ λάθος τοῦς.

Ἔτσι λοιπὸν δικαιώνεται γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ, ὁ Γιώργος Σεφέρης γράφοντας τὸν θρυλικὸ στίχο “Ὅπου καὶ νὰ ταξιδεῖω, ἡ Ελλάδα με πληγώνει”.

Ἀλλὰ αὐτὸς ὁ στίχος γεννᾷ ἄλλο ἐρώτημα, ἡ Ελλάδα μας πληγώνει ἢ πληγώνεται ἀπὸ ἐμᾶς

Πὺς εἶναι δυνατόν νὰ μὴν πληγώνεται ἀπὸ ἐμᾶς, βλέποντας πὺς καθημερινὰ πομακρυνόμαστε ὄλο καὶ πιο πολὺ ἀπὸ ἐκεῖνη, εἴτε με τὴν φυγὴ μας σὲ ξένη χώρα, εἴτε με τὴν ἀδιαφορία μας γιὰ ἐκεῖνη.

Πὺς εἶναι δυνατόν, νὰ μὴν μας πληγώσει, βλέποντας πὺς υποτιμοῦμε τόσο, μιὰ χώρα περήφανη, μιὰ χώρα πὺ πολλοὶ προσπάθησαν νὰ κατακτήσουν, ἀλλὰ κανένας ποτὲ δὲν τὰ κατάφερε καὶ μιὰ χώρα πὺ δὲν ἔπαψε ποτὲ νὰ μάχετα γιὰ τὴν εἰρήνη.

Κάποτε σκοτώθηκαν ἄνθρωποι γιὰ τὰ πατρίδα ἑαυτὰ ἐδάφη, με ποιὸ δικαίωμα ἐμεῖς τοῦς υποτιμοῦμε με αὐτὸν τὸν τρόπο. Πὺς μπορούμε καὶ ξεχνάμε τὴν ἐλευθερία πὺς μας χάρισαν, με μόνον ἀντάλλαγμα νὰ ἀγαπάμε τὴν Ελλάδα μας.

Τώρα ἀγαπημένοι πατριῶτες, τώρα εἶναι ἡ κατάλληλη ὥρα νὰ ἀλλάξουμε τὴν κατάσταση πὺ επικρατεῖ

Τώρα πρέπει νὰ δεῖξουμε, τὴν ἀγάπη μας γιὰ τὴν χώρα μας, τώρα πρέπει νὰ πείσουμε τοῦς ξένους πὺς ἀγαπάμε τὴν ελληνικὴ γραφὴ καὶ ὄχι τὴν δικὴ τοῦς.

Τώρα πρέπει να αναδείξουμε τον πλούτο της ελληνικής γλώσσας!

Κλεοπάτρα Κάτση

http://suffrazetteinthecity.blogspot.gr/2014/09/blog-post_27.html?sref=fb